

Mektup 3

– cirik · 27 Aralık 2020

...babacığım , buraları çok merak ettiğini biliyorum, benim nasıl bir iklim ve coğrafyanın içinde olduğumu bana hangi rüzgarların ve sevinçlerin ve mutsuz rastlantıların isabet ettiğini nasıl merak ettiğini tahmin ediyorum hatta eminim , geldiğim şehri merak edip fırsat buldukça geziyorum daha önce de yazdım haftada iki gün dersim yok ve zamanım bol , bu yüzden için rahat olsun babacığım burası da istanbul'u aratmıyor ,tek farkla denizi yok evet fakat mimari, etnografik, arkeolojik, tarihi ve görsel değerleri ile zamanın durduğu izlenimini veren güneydoğunun şiirsel kentlerinden biri olduğunu düşünebilirsin, farklı dini inanışlar paralelinde, sanatsal açıdan da tarihi değeri olan camiler, türbeler, kiliseler, manastır ve benzeri dini eserler barındırmaktadır hem üstelik şehir İpek Yolu güzergâhında olup bünyesinde beş han ve bir kervansaray mevcuttur , baba sen burada yaşasan şiirlerini çoğaltır hatta hikayeler yazmaya belki düşündüğün romanın konusunu burada bulup müthiş bir çıkış yapabilirsin , musti sana güveniyorum fena değilsin yazım ve ifade zenginliğin pekala söylediklerimi gerçekleştirecek düzeyde ,şehrin ismi hakkında değişik rivayetler vardır. kelimenin Farsça, Yunanca, Arapça veya Süryanice olduğu söylenmektedir ,bana şehrin tam olarak sınır ve komşularını soruyorsun,babacığım şehir Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin Dicle bölümü'nde yer alır. Suriye ile sınır komşusudur. Güneyinde Suriye, batısında Şanlıurfa ili, kuzeyinde Diyarbakır ve Batman illeri, kuzeydoğusunda Siirt ili ve doğusunda Şırnak ili bulunur ,sınırım tam olarak yazabildim babacığım,haritaya baktığında kaç bin kilometre uzaklıkta olduğumu hayret ve dehşetle (!)göreceksin ve kızının nasıl bir cesur kız olduğuna bu kaçınıcı şahit oluşun bilmiyorum ama gurur duyacaksın, yani orada bir köy var uzakta gitmesek te görmesek te o köy bizim köyümüzdür diyeceğim bir yerdeyim ,tamam mı mustiii...!!,önceki mektubum için hakkımda : "...ah yine güzel şeyler yazmışsın be kızım,bu son yazdıklarınla az kalsın gözlerim ağlayacaktı , bana şehri anlatmak için gezip dolaştığın yerlerden bahsederken sıraladığın cümleler hem bir özlemin ifadeleri ,hem de anlatımındaki güzellikler yüreğinin güzelliğinin ta kendisiydi ,kızım meğer sen ne kadar duygusal ve akıllı ve gerçekciymiş sin de bunu hiç fark etmemişim..."...evet böyle diyorsun işte , babacığım ben de bu satırları okurken duygulandım sağ ol ,sana attığım mesajların seni etkileyen olanları yine bana yazmışsın , hoşuma gitmiyor değil insanın unuttuklarını karşısında bulması ve okuması heyecan verici,neler yazdığımı ben bile merakla okuyorum ,bak bana gönderdiğin şu bir iki satırdakileri ben bile unutmuştum okumak güzeldi : "...mustiii nerdesin...! yine mutfak-bulaşık mı ,hayat sana güzel ,iyice tek kaldın,başını ağrıtan kimse yok ,benim için yemek telaşları da kalmadı,hiç kızını sormuyorsun ne yer ne içer ,her gün başımın etini yerdin iyi şimdi rahatsındır kurtuldun benden , neyse fazla üzmemeyim seni yok yok her şey yolunda ,endişe etme tabi sana serbest dalganı geç , geçenlerde bir vatandaşa sormuştum öyle bakmıştı sırası mı tenis kortu var mı diye sormanın diye kendime kızdım,dünyaya yeni gelmiş yavrunun gözleri gibi gözlerim , burada kapalı ve çaresizim daha , tabi ya haftada iki kez gittiğim tenis için demediğin yoktu şimdi memnunsundur musti , ne diyordun yok canım neymiş ki tenis topuna gücüm olsunmuş , yok ince minyon muşum , zayıf bileklerim varmış,raketi tutamaz mışım..vb..iyi rahat ol,tenis menis yok , burada öğretmen evinde odalarda seccade var hem ayrı

bir mescidi de var ,gurbette namaz tek güvenli anlarım , hem daha özgür hissediyorum namazla kendimi , merak etme musti bana ne anlatsan istanbul'u unutturamazsın ,burada çok çabuk acıkıyorum ,senin yemeklerin yüksek lezzetti , pamuk babam benim çocuk muşum gibi sık sık aynı şeyleri bana söyleme , kızın büyüdü farkında değilsin ..", evet sözlerimi valla ömürsün baba üşenmemiş yazdıklarımı seçip toplamışsın, bazen yazmak konuşmak istiyorum internetten fakat sen yoksun ,sen internetteyken de ben meşguldeyim neyse alıştım artık her şeye , benim için kendini fazla yorma endişeler taşıma babacığım , düşüncelerinin ağırlığı ben olmayayım,tamam ilk günlerin tuhaf burukluğu ve şok üstüne şok gibi gelen alışık olmadığım eksiklikler artık eskisi kadar canımı yakmıyor,sevdiklerimden bir gecede aniden kopup gelmem o ilk günler kadar canımı yakmıyor artık,kendimi gün boyu meşgul edecek koşuşmalar zaten beni farklı mecralara taşıyor,unutur gibi yaşıyorum her şeyi,daha anlatmadık pek çok güzellikler oluyor ,inşallah yakında paylaşırım onları da,dua et iyi bir ev bulup yerleşeyim,sağ olsun arkadaşlarım beni hiç yalnız bırakmıyorlar hatta buralara gelmek için sıraya bile girdiler,bak görürsün iç turizmi canlanacak seyahat turları bu şehre ne oldu böyle diyecekler yolcu taşımaktan ..))))),haydi bu kadar muhabbet yeter istersen mektubumu bu satırlarla bitirmiş olayım Allah'a emanet ol,ellerinden öperim , anneme candan sevgilerimle öpüyorum ellerini ...maa selame....

26.02.2015

mustafa kaya

NOT : Öğretmenliğe Mardin'de başlayan kızım için kendi kendime yazdığım mektup serisi.